

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. **Vicepresidents:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Administració:** Carme Bosch. **Comercial:** Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Josep Sánchez i Eduard Villacé. **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Serveis:** Lluís Cama. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas.

Director: Joan Vall Clara. **Direcció:** Toni Brosa, Susanna Oliveira, Toni Romero, Xevi Sala, Anna Serrano i Lluís Simon (Opinió i Sèries), Irene Casellas, Sara Muñoz, Carles Sabaté (Grans Formats); David Brugé (Nacional), Dolors Bellés (Europa-Món), Xevi Castillón (Cultura), Anna Puig (Comarques Gironines). **Caps d'àrea:** Francesc Espiga (Nacional), Anna Balcells (Europa-Món), Guillem Vidal (Cultura i Espectacles) i Núria Astorch (Comarques Gironines) **Caps de secció:** Teresa Márquez (Nacional), Raül Garcia (Europa-Món), Maria Palau (Cultura), Ure Comas (Comarques Gironines), Montse Martínez (Apunts), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Taulats, Aureli Rodríguez i Ramon Buch (Disseny), Manel Lladó (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua) i Jaume Batchellí (Producció). **Corresponsal a Madrid:** David Portabella.

A la tres. Sara Muñoz /smunoz@elpuntavui.cat / @saramunozn

Líders de portes endins

Disciplin d'entrada l'autobombo, però els convido a llegir l'article que signava dissabte en aquest diari sobre el cinquè aniversari de l'1 d'octubre titulat *Ho tornarien a fer*. Els avanço un resum: tres homes i tres dones que van tenir una participació molt activa en aquell referèndum expliquen com van viure la gesta i, a grans trets, fan balanç d'on som, un lustre després. El repartiment de testimonis respecta la paritat però, si s'hi fixen bé, observaran que dues de les tres dones apareixen només amb el nom de pila, que és real però prou comú per impedir identificar-les. Es protegeix així la seva identitat. I és aquí on vull arribar. Als professionals de la comunicació i d'altres àmbits se'ns exigeix, amb tot l'incert del món, que complim la quota mínima del 50% de representació femenina. A mi cinquanta em sembla poc, si soc sincera, tenint en compte el deute que hi

“ Moltes dones no volen aparèixer per por, per inseguretat, perquè senten que aquell espai no els pertany...”

ha acumulat. Ara bé, la bona voluntat de donar protagonisme a les dones topa sovint amb una realitat que va millorant a pas de tortuga però que es manté molt lluny de l'escenari ideal: moltes dones no hi volen aparèixer, per por, per desconfiança, per inseguretat, per

què senten que aquell espai no els pertany... Són indispensables, autèntiques líders de portes endins, però a l'hora de fer el pas endavant les envaeixen tots els dubtes.

Això és el patriarcat i el seu llegat, quedi clar per a qui encara en dubti. Mentre que trobar homes que aixequin la mà és tan senzill com per a un jove de l'ESO fer una activitat de P3, localitzar dones que se sentin còmodes amb el protagonisme és sovint una feina que requereix hores, comprensió i paciència. Si a sobre li sumes que les dones no corren determinats riscos perquè sobre les seves espatlles carreguen quilograms de cures –aviam qui se la juga si a càrrec tens els fills, els pares o tots ells–, la recepta està servida. No deu ser casualitat que entre totes les persones que van acabar engarjolades per haver organitzat el referèndum de l'1-0 no hi hagués cap dona amb criatures petites.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Carta al Sr. Asens

■ Dissabte al vespre vaig veure l'entrevista que li feien al programa *Mirada endavant*, l'1 d'octubre cinc anys després; abans no va respondre a la primera pregunta del periodista, s'afanyava a donar el seu més sincer suport a Carme Forcadell per les xiulades rebudes a l'acte de l'Arc de Triomf. Jo no sé si vostè hi era, o només parlava d'oida. A la Carme Forcadell no se la va xiular, a ella com a persona. Sí que es va xiular alguna de les idees que va expressar en el seu discurs, com també se la va aplaudir en altres. Quan va començar a parlar, des dels manifestants, es demanava silenci a la plaça, bé fos als que intentaven cridar alguna consigna o als que comentaven en petit grup alguna cosa; és a dir, per damunt de tot hi havia interès a escoltar-la. Ara bé, això no vol dir estar-hi d'acord en tot, la gent va expressar l'acord i el desacord. Una vegada més, és una demostració de la *transversalitat* del moviment independentista. Segurament també hi havia votants o simpatitzants de vostè que van xiular en algun moment del discurs. Els polítics massa sovint estan acostumats a dirigir-se només al seu públic i, és clar, llavors tot són aplaudiments. Doncs dissabte a l'Arc de Triomf no hi havia un sol públic, i els polítics han de poder diferenciar el que és una crítica personal o una crítica a la seva actuació, posicionament o proclama. Són els polítics que han de recollir la veu de la gent i no a l'inrevés.

TERESA ESCODA
Avinyonet del Penedès (Alt Penedès)

A les colles castelleres

■ Concloues les jornades del Concurs de Castells que ha tingut lloc a la Tarraco Arena aquest cap de setmana, només vull expressar la meua gratitud cap a tothom que encara fa possible aquesta tradició, des de l'enxaneta fins al darrer de la pinya. Es tracta d'una tradició única que sovint costa d'explicar a aquells que són de fora. La cara de fasciació que posen quan els ensenyes una imatge o vídeo és el millor adjectiu per descriure-la. Vull felicitar la colla guanyadora, els Castellers de Vilafranca, i tots els altres participants per haver-nos fet gaudir d'aquesta festa.

MARIA VAL
Barcelona

Les cares de la notícia

INVESTIGADOR

Svante Pääbo

Nobel de medicina

El Nobel ha distingit el suec pels descobriments sobre el genoma i l'evolució. L'investigador ha establert, segons el jurat, "una disciplina científica completament nova, la paleogenòmica", en "revelar les diferències genètiques que distingeixen tots els humans vius dels homínids extints".

PRIMERA MINISTRA BRITÀNICA

Liz Truss

El ball dels impostos

La primera ministra veu com els seus índexs de popularitat cauen en picat arran sobretot del pla fiscal del seu ministre d'Economia, Kwasi Kwarteng, que s'ha hagut de fer enrere en la idea inicial d'abaixar el tram més alt de l'impost sobre la renda, fet que havia suscitat una rebel·lió entre els *tories*.

DIRECTOR ARTÍSTIC DE FIRA MEDITERRÀNIA

Jordi Fosas

La cultura popular

En la seva 25a edició, la gran fira de la cultura popular a Catalunya a Manresa recupera el carrer sense restriccions. Alguns dels noms destacats de la fira, que comença dijous, són Júlia Colom, Àfrica Llorens, Marala o les Tarta Relena. Es manté l'equilibri entre la música i les arts escèniques.

De reüll

La setmana passada explicàvem aquí mateix que la febre de les obres d'art NFT ha arribat al museu Moma de Nova York, fins al punt que es vendrà picassos de la seva col·lecció per invertir en el que per a alguns és una revolució com ho va ser el cubisme fa 100 anys i per a d'altres una manera d'especular salvatgement amb béns que només existeixen al món, o caldria dir a la jungla, virtual. La balança, de moment, es decanta clarament cap al negoci, amb subhastes milionàries i artistes que quan els senten parlar no es distingeixen d'un agent de borsa. O amb fets tan esperpèntics com ara el que ha protagonit-

La gran estafa

Maria Palau

zat un tal Martín Mobarak, que al juliol va cremar un dibuix seu de l'artista Frida Kahlo valorat en 10 milions de dòlars per revendre'l en una edició limitada de 10.000 còpies en NFT que s'han de pagar en criptomonedes. Espera recaptar 40 milions de dòlars, que, diu, destinarà a obres de caritat. Un farsant a qui sembla estrany que encara no hagin engarjolat. Està en el punt de mira del govern mexicà perquè respongui d'un delictes contra el patrimoni artístic del país. Aquest sonat va calar foc a la peça de Kahlo en un esdeveniment públic a Miami. Sincerament els dic que si el futur de l'art és aquest n'hi ha per retirar-se i dedicar-se a la divulgació de les plantes.